ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ

Τά ἐπίσημα πρακτικά τῆς δίκης γιά τόν Πόλκ

Ἐφοβεῖτο νά καταγγείλη τό ἔγκλημα στίς ἀρχές. Παρακολουθεῖτο ἀπό τούς κομμουνιστές. Ἡ ἀπολογία τῆς μητέρας τοῦ κατηγορουμένου

40ον

Μὲ τὸ τέλος τῆς ἀπολογίας τοῦ Γρ. Στακτοπούλου, συνεχίζουμε τὴν δημοσίευση τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Πόλκ:

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ἀφοῦ, ὅπως εἴπατε, δὲν μπορούσατε νὰ κτυπήσετε τοὺς χωροφύλακας, πῶς δὲν πήγατε ἀμέσως, μετὰ τὸ ἔγκλημα, στὸ πλησιέστερο αὐτυνομικὸ τμῆμα νὰ καταγγείλητε τὴν πρᾶξη;

ΚΑΤΗΓ.: Ὅλοι οἱ κομμουνισταί θὰ μὲ παρακολουθοῦσαν ποῦ πάω, μὲ ποῦ μιλῶ...

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ἐὰν πηγαίνατε εὐθὺς ἀμέσως δὲν θὰ σας παρακολουθοῦσε κανείς.

ΚΑΤΗΓ.: Σκοτίζεται τὸ μυαλό. Εὔχομαι νὰ μὴ βρεθεῖ ποτὲ κανεὶς εἰς τὴν θέσιν μου.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ὁ Μουζενίδης πῆρε τὸ μπλόκ τοῦ Πόλκ. Ἤξερε ἀγγλικὰ ὁ Μουζενίδης;

ΚΑΤΗΓ. Ὄχι.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ποιὸς λοιπὸν, εἶπε στὸν Μουζενίδη ὅτι μέσα στὸ μπλόκ αὐτὸ ἦταν γραμμένα τὰ ὀνόματά σας;

ΚΑΤΗΓ.: Ὅταν κανεὶς ἔξυπνος λατινικὰ καταλαβαίνει. Ὀνόματα εἶναι αὐτά.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Γιὰ νὰ πάρη τὸ μπλόκ ποὺ εἶχε γραμμένα ὀνόματα, κάποιος θὰ πρέπει νὰ τοῦ τὸ εἶπε.

ΚΑΤΗΓ.: Θὰ τοῦ τὸ εἶπαν ἴσως ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ὅταν εἴπατε στὸν Πόλκ ὅτι θὰ πᾶτε μὲ τὴν βάρκα, σᾶς εἶχαν πεῖ τότε ὅτι θὰ πᾶτε μέχρι τὸ πλοῖο;

ΚΑΤΗΓ.: Εἰς τὸ «Λουξεμβοῦργον» μοῦ εἶπαν.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ἀφοῦ λοιπὸν εἰς τὴν βάρκαν σᾶς τὸ εἶπαν θὰ ἔπρεπε νὰ πᾶτε στὸ βουνό, γιατί δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος λόγος νὰ μπῆτε στὴ βάρκα.

ΚΑΤΗΓ.: Ἐὰν ἤθελα νὰ πάω ἀπὸ βουνό θὰ σᾶς τὸ ἔλεγα.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ἀπὸ πότε τὸ καταλάβετε ὅτι θὰ τὸν σκότωναν;

ΚΑΤΗΓ.: Δὲν τὸ κατάλαβα.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ὅταν τὸν ἔδεσαν πῶς θὰ τὸν ἔβαζαν εἰς τὸ πλοῖον; Θὰ τὸν σήκωναν στὰ χέρια;

ΚΑΤΗΓ.: Ἦτο δεμένος χαλαρὰ καὶ μποροῦσε νὰ περπατήση.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ὅταν ἦλθεν ὁ Ρέντης, παρουσιασθῆκατε καὶ τὸν ρωτήσατε διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Τότε εἴχατε ψυχικὴν ἠρεμίαν;

ΚΑΤΗΓ.: Ὄχι. Καὶ ἐὰν μ' ἐπρόσεχε θὰ τὸ καταλάβαινε.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Φοβηθῆκατε νὰ καταγγείλητε εἰς τὰς ἀρχὰς τὸ ἔγκλημα. Τότε ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν σήμερα λές «Ἑλλάδα, Πατρίδα μου». Ποῖο ἦτο φυσικόν: Νὰ τὸ καταγγείλης εἰς τὰς ἀρχὰς τὸ ἔγκλημα καὶ νὰ σώσης τὴν Ἑλλάδα;

ΚΑΤΗΓ.: Ἦτο σωστὸ αὐτό.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Πότε ἔρριψαν τὸ πτῶμα εἰς τὴν θάλασσαν;

ΚΑΤΗΓ.: Ὅταν μὲ ἔβγαλαν εἰς τὴν ἀκτήν, τὸ πτῶμα ἦτο μέσα εἰς τὴν βάρκαν.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Δὲν φοβήθηκαν νὰ μὴν εἶναι κανείς;

ΚΑΤΗΓ.: Ἦτο ἐρημος ἡ ἀκτή.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Εἴπατε ὅτι πήγατε τὴν ἄλλη μέρα νὰ δῆτε τὸν Βασβανᾶν. Ἀφοῦ εἶχε ἔλθει ἀπὸ τὸ βουνὸ καὶ ἔκανε ἕνα ἔγκλημα, μετὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἔμενε εἰς τὸ δωμάτιον;

ΚΑΤΗΓ.: Μὰ ποῦ θὰ ἔμενε;

ΕΝΟΡΚΟΣ: Εἶχεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην ὅτι δὲν θὰ κατέδιδες τὸ ἔγκλημα;

ΚΑΤΗΓ.: Ὄχι δὲν μοῦ εἶχαν ἐμπιστοσύνην.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Τοὺς ἀνεζήτησες ἐσύ;

ΚΑΤΗΓ.: Μάλιστα, γιὰ νὰ μάθω γιατὶ ἔγινε τὸ ἔγκλημα.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Καὶ ἦτο φυσικὸν νὰ ζητήσης τοὺς λόγους ἀπὸ τοὺς δολοφόνους γιατὶ ἔκαμαν τὸ ἔγκλημα;

ΚΑΤΗΓ.: Θὰ μποροῦσα ἔτσι νὰ μάθω γιατὶ τὸν σκότωσαν, καὶ γιατὶ διάλεξαν ἐμένα γιὰ τὴν δουλειὰ αὐτή.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν ἐπικεφαλίδα τῆς ἐφημερίδος «Μακεδονία» ἡ ὁποία ἔγραφε: «Γράψατέ μας ὅ,τι γνωρίζετε διὰ τὴν ὑπόθεσιν Πόλκ». Γιατὶ τὰ ἐδημοσίευεν αὐτὰ ἡ «Μακεδονία»;

ΚΑΤΗΓ.: Γιὰ νὰ ἀποκαλυφθοῦν οἱ δολοφόνοι.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Γιατὶ δὲν τὸ ἔκαμαν αὐτὸ καὶ οἱ ἄλλες ἐφημερίδες;

ΚΑΤΗΓ.: Δὲν τὸ ξεύρω.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Σὲ κατηγόρησε ὁ Κοντομήτρος διὰ τὸν φόνον τοῦ ταγματάρχου Μελιγδῆ. Ἐσὺ δὲν τὸ ἄκουσες τὸ πρᾶγμα αὐτό;

ΚΑΤΗΓ.: Τώρα τὸ ἄκουσα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὅτι δηλ. τὸν σκότωσα.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ἄλλη φορὰ δὲν τὸ ἄκουσες;

ΚΑΤΗΓ.: Δὲν τὸ ἄκουσα ποτέ. Ἐὰν τὸ ἔγραφαν οἱ ἐφημερίδες θὰ τὸ μάθαινα.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Εἶναι δυνατὸν ἕνας δημοσιογράφος νὰ εἶναι ἀσυνείδητος γιὰ νὰ σὲ κατηγορεῖ γιὰ ἕνα τέτοιο ἔγκλημα, τώρα μάλιστα ποὺ κατηγορεῖσαι γιὰ ἕνα ἄλλο. Ἐὰν ἐσὺ ἤσουν στὴ θέση τοῦ Κοντομήτρου θὰ τὸ ἔκαμες αὐτό;

ΚΑΤΗΓ.: Δὲν θὰ τὸ ἔκαμα. Λέει, ἐπίσης ὁ Κοντομήτρος, ὅτι ἤμουν ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ. Μακεδονίας. Ὁ Κοντομήτρος θὰ μετανοιώση μιὰ μέρα γι' αὐτὸ ποὺ εἶπε, ἂν δὲν ἔχει μετανοιώση ἤδη.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Εἶπες ὅτι ὁ Βασβανᾶς σοῦ εἶπε νὰ τὸν κρύψης στὸ δωμάτιόν σου. Δὲν τοῦ εἶπες ἐσὺ «Δὲν θὰ πᾶς εἰς τὸ βουνό; Τί θὰ κάμης στὸ δωμάτιό μου;».

ΚΑΤΗΓ.: Ρώτησα ποῖοι θὰ ἦσαν εἰς τὴν βάρκαν καὶ δὲν μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ ἦτο καὶ αὐτός, οὔτε καὶ ποιοὶ θὰ εἶναι. Ἴσως αὐτὸς νὰ μὴ ἦτο.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Ἀφοῦ δὲν μποροῦσες νὰ ἡσυχάσης ἀπὸ τὸ ἔγκλημα πῶς μποροῦσες νὰ πηγαίνης στὸν Ρέντη καὶ νὰ βάτε τὴ μητέρα μου νὰ γράψη τὸν φάκελλον;

ΚΑΤΗΓ.: Ἐὰν εἶχα τὴν ψυχικὴν ἠρεμίαν δὲν θὰ ἔβαζα ποτὲ τὴν μητέρα μου νὰ γράψη τὸν φάκελλον.

ΕΝΟΡΚΟΣ: Εἶδες νὰ σκοτώνουν τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπαναστατήση ἡ ψυχή σου καὶ νὰ τρέξης εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ τὸ καταγγείλης;

ΚΑΤΗΓ.: Δὲν ἤμην εἰς θέσιν νὰ σκεφθῶ.

ΣΥΝΗΓ.: Τὴν 14ην Αὐγούστου 1948 ἔγινεν ἡ σύλληψίς σου καὶ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1948 ὁμολόγησες;

ΚΑΤΗΓ: Μάλιστα. Ἐπίσης προσθέτω ὅτι κάποιος Ἐλευθερίου τὸν ὁποῖον ἀναφέρω ἐν τῇ ἀπολογίᾳ μου λέγεται Βαπουσιάνος καὶ ὅτι οὗτος μὲ τὸ ὄνομα Νίκος στὴν κατὰ τὴν 1 μ.μ. συνάντησίν μας μοῦ πρότεινε ἂν μποροῦσα νὰ φιλοξενήσω τὸν Βαγγέλη στὸ σπίτι μου πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠρνήθην. Ἐπίσης μοῦ εἶχεν εἴπει ὅτι τὸν Πόλκ ἀπὸ τὴν βάρκαν θὰ τὸν ἐπιβιβάσουν σὲ πλοιάριον.

Εἰς τὴν μητέρα μου δὲν εἶπα τίποτε ὅταν ἔγραφε τὸν φάκελλον.

∴ Μετὰ τὴν ἀπολογία τοῦ Γρ. Στακτοπούλου εἶχε ἀπολογηθεῖ ἡ μητέρα του ΑΝΝΑ ΣΤΑΚΤΟΠΟΥΛΟΥ ποὺ εἶχε πεῖ:

—Καθόμουν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ μου καὶ μοῦ λέγει ὁ υἱός μου Γρηγόριος: «Μαμά, πᾶρε αὐτὸν τὸν φάκελλον καὶ γράψε: Πρὸς τὸ 3ον ἀστυνομικὸν τμῆμα. Ἐνταῦθα». Ἐγὼ δὲν θέλησα νὰ τοῦ χαλάσω τὸ χατήρι, γιατὶ αὐτὸς μοῦ ἔμεινεν. Ὁ ἄλλος γυιός μου σκοτώθηκε στὴν Ἀλβανία. Πῆγα μέσα, ἔγραψα τὸν φάκελλον καὶ τοῦ τὸν ἔδωσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δὲν τὸν ἠρώτησες τίποτε;

ΚΑΤΗΓΟΡ.: Ὄχι, γιατὶ εἶναι ὀλιγόλογος, εἶναι βαρύς. Ὕστερα τὸ σκέφθηκα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἦταν ἀδειανὸς ὁ φάκελλος;

ΚΑΤΗΓΟΡ.: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τὸ «3ον» ποιὸς τὸ ἔγραψεν;

ΚΑΤΗΓ.: (Στακτόπουλος): Ἐγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δὲν εἶπες Στακτόπουλε εἰς τὴν μητέρα σου γιατὶ τῆς ἔδωσες νὰ σοῦ γράψη τὸν φάκελλον;

ΚΑΤΗΓ.: (Στακτόπουλος): Ὄχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (πρὸς τὴν κατηγορουμένην Στακτοπούλου): Ἄλλοτε σοῦ ἔδωσε νὰ γράψης τίποτε;

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗ: Δὲν θυμᾶμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γιατὶ δὲν ρώτησες τί τὸν ἤθελε τὸν φάκελλο;

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗ: Δὲν τὸν ρώτησα. Ἔφυγα καὶ πῆγα στὶς ἀδελφές μου.

∴ Ὕστερα ἀπὸ τὶς ἀπολογίες τῶν κατηγορουμένων ἀγόρευσε ὁ εἰσαγγελέας ΠΑΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ καὶ οἱ συνήγοροι ὑπερασπίσεως Ἰορδ. Βαφειάδης καὶ Νικ. Βασιλικός.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΡΩΥΤΕΡ: 125 χρόνια

ὑπηρεσία στὴν ἐνημέρωση τῆς παγκόσμιας κοινῆς γνώμης

ΑΡΧΙΣΕ ΜΕ 40... ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ, (Ἰδ. Ὑπ.). Ὅταν ὁ Πώλ Τζούλιους Ρώϋτερ τὸ 1849 νοίκιασε 40 ταχυδρομικὰ περιστέρια καὶ τὰ ἔβαλε νὰ μεταφέρουν τιμὲς χρηματιστηρίου μεταξὺ Ἀάχεν καὶ Βρυξελλῶν γεφυρώνοντας ἔτσι ἕνα χάσμα στὶς ἐπικοινωνίες καὶ ξεπερνώντας τὴν ταχύτητα τοῦ τραίνου κατὰ ἑπτὰ ὧρες, δὲν φαντάστηκε ποτὲ τί ἀκριβῶς ἄρχιζε. Γιατὶ ἀπὸ τὸ ἁπλὸ αὐτὸ ξεκίνημα, δημιουργήθηκε τὸ Ρώϋτερς, ἕνα σύστημα ἀνταλλαγῆς εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν ποὺ εἶναι σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα διεθνῆ δίκτυα ἐπικοινωνιῶν καὶ κατευθύνεται ἀπὸ τὴν καρδιὰ τοῦ Λονδίνου. Καὶ δὲν εἶναι ἁπλῶς ὅτι οἱ χρηματιστηριακὲς αὐτὲς τιμὲς ἐξελίχθηκαν σὲ γεγονότα ἀριθμούς εἰδήσεις ἄρθρα καὶ ἐμπορικὲς πληροφορίες ποὺ φτάνουν στὸ Λονδίνο ἀπὸ 183 χῶρες ἢ ὅτι οἱ πληροφορίες ποὺ μετέφεραν 40 περιστέρια ἔχουν αὐξηθῆ σὲ 700.000 εἰσερχόμενες καὶ 1.500.000 ἐξερχόμενες λέξεις τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὸν ἠλεκτρονικὸ ἐγκέφαλο τοῦ Ρώϋτερς. Εἶναι ἀ ὅτι ἡ τεχνολογία στὸν τομέα τῶν ἐπικοινωνιῶν μὲ τὰ δορυφορικὰ κυκλώματα, τὰ τέλεξ, τὶς συσκευὲς θίντεο κλπ., καλύπτουν ὑπηρεσίες ποὺ ἦταν ἀδύνατον νὰ τὶς φαντασθοῦν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἐποχὴ ποὺ τὰ ὑποβρύχια καλώδια ἦταν ἀκόμη μιὰ ἀμφίβολη ἐξέλιξη.

Ἡ κατσηλητικὴ φαντασία τοῦ νεαροῦ Γερμανοῦ τραπεζίτη ποὺ εἶχε κάποιο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν ἠλεκτρικὸ τηλέγραφο, βοηθήθηκε ἀναμφιβόλως ἀπὸ μιὰ σειρὰ συμπτώσεων. Ὅταν τὸ τέχνασμα του μὲ τὰ περιστέρια ὑποσκελίστηκε ἕνα χρόνο ἀργότερα ἀπὸ τὴν τηλεγραφικὴ σύνδεση Ἀάχεν—Βρυξελλῶν, ὁ Ρώϋτερ ἄρχισε νὰ ἀναζητᾶ μιὰ νέα βάση γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις του. Ἀντιλήφθηκε τὶς μενάλες δυνατότητες ποὺ ὑπῆρχαν ἀπὸ τὴν σύνδεση Ἀγγλίας — Γαλλίας μὲ ἕνα ὑποθαλάσσιο καλώδιο καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐγκατασταθῆ στὸ Λονδίνο. Ἐκεῖ νοίκιασε δύο μικρὰ δωμάτια στὰ κτίρια τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ μαζὶ μὲ τὴν γυναίκα του προσέλκυσαν ἕνα 12χρονο ἀγόρι νὰ τοὺς βοηθᾶ. Οἱ χρηματισταί τοῦ Λονδίνου κατάλαβαν πολὺ γρήγορα τὴν ἀξία τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ρώϋτερ, ποὺ τοὺς προσέφερε τὶς πιὸ πρόσφατες πληροφορίες ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης. Οἱ πληροφορίες αὐτὲς συγκεντρώνονταν ἀπὸ τοὺς λιγοστοὺς ἀνταποκριτὲς τοῦ Ρώϋτερ στὴν Εὐρώπη καὶ μεταδίδονταν μέσω τοῦ καλωδίου Ντόβερ —Καλαί. Ἀργότερα οἱ Βρετανικὲς ἐφημερίδες ἄρχισαν νὰ δημοσιεύουν τὶς πληροφορίες αὐτές. Ἡ ἀρχὴ στὴν μετάδοση γενικῶν εἰδήσεων ἔγινε τὸ 1859 ὅταν ὁ Τζούλιους Ρώϋτερ ἔμαθε τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνία καὶ ὥρα ποὺ ὁ Ναπολέων Γ' ἐπρόκειτο νὰ δώση μιὰ κρίσιμη ὁμιλία στὴν Γαλλικὴ Ἐθνοσυνέλευση. Ὁ Ρώϋτερ ἀγόρασε τὴν ἀποκλειστικὴ χρήση τοῦ ὑποβρυχίου καλωδίου γιὰ μιὰ ὥρα ποὺ ἄρχιζε τὴν σημαντικὴ ἀκριβῶς ποὺ ὁ αὐτοκράτωρ ἐπρόκειτο νὰ μιλήση, καὶ μ' τοῦ ἀνταποκριτοῦ του στὸ Παρίσι πῆρε ἕνα ἀντίγραφο τῆς ὁμιλίας μὲ αὐστηρὸ ἐμπάργκο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἡ ἀπόφαση τῆς Γαλλίας νὰ κηρύξη τὸν πόλεμο στὴν Αὐστριακὴ Αὐτοκρατορία, δημοσιεύθηκε ταυτόχρονα στὸ Παρίσι καὶ τὸ Λονδίνο.

Ὅταν ὁ Βαρῶνος Τζούλιους ντὲ Ρώϋτερ, ἕνας ἀνήσυχος, πατριαρχικὸς τύπος μὲ μενάλες φαβορίτες, πέθανε τὸ 1899, εἶνε ἁπλώσει τὸ δίκτυο του σὲ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη, κατὰ μῆκος τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ ἕως τὴν Ἰνδία, τὴν Ἀπω Ἀνατολή, τὴν Αὐστραλία καὶ τὴν Λατινικὴ Ἀμερική. Εἶχε ἐπιτύχει νὰ ἱδρύση τὸ πρῶτο παγκόσμιο πρακτορεῖο ποὺ τροποποιοῦσε μὲ πληροφορίες τοὺς τραπεζίτες τοὺς βιομηχάνους καὶ τὶς ἐφημερίδες σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Ἀπὸ τότε ἡ πρόοδος τοῦ Ρώϋτερ ἦταν λιγώτερο ρωμαντικὴ ἀλλὰ περισσότερο θεαματική, ἦταν βασικὰ πρόοδος τεχνολογική καὶ δὲν βασιζόταν μόνο στὴν ἀνθρώπινη εὐφυΐα καὶ ἀποφασιστικότητα. Τὸ 1923 τὸ Ρώϋτερ μετέδιδε τὶς τιμὲς τῶν χρηματιστηρίων μέσω ραδιοφωνικῶν πομπῶν ἐνῶ 15 χρόνια ἀργότερα οἱ πομποὶ βραχέων κυμάτων μετέδιδαν τὶς περισσότερες εἰδήσεις τοῦ Ρώϋτερ. Στὸ τέλος τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 τὸ Ρώϋτερς ἦταν τὸ πρῶτο πρακτορεῖο εἰδήσεων ποὺ χρησιμοποίησε ἠλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους καὶ τὸ 1974 τὸ παράρτημα τοῦ Ρώϋτερ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες χρησιμοποίησε ὁμοσαξονικὰ καλώδια γιὰ τὴν μετάδοση εἰδήσεων μὲ ρυθμὸ 6 ἑκατομ. λέξεων περίπου τὸ λεπτό. Τὰ ἐπιτεύγματα ὅμως τῆς τεχνολογίας ἀπαιτοῦν ὁλοένα περισσότερο ἱκανὴ διοίκηση. Στὸ Λονδίνο ἔχουν παραμείνει τὰ κεντρικὰ γραφεῖα ὅπου ἐργάζονται 800 ἄτομα. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ κεντρικὰ γραφεῖα στὴν Σιγκαπούρη, τὴν Βόννη, τὴν Νέα Ὑόρκη, τὴν Μέση Ἀνατολὴ καὶ τὴν Λατινικὴ Ἀμερικὴ καὶ συγκεντρώνουν, συντονίζουν καὶ μεταδίδουν τὶς εἰδήσεις σὲ διάφορες γλῶσσες. Παρ' ὅλη τὴν πρόοδο τῆς τεχνολογίας τὸ πρακτορεῖο ἐξακολουθεῖ νὰ βασίζεται στὸ ἀνθρώπινο ὑλικό—ἀνταποκριτές, ρεπόρτερς καὶ συντάκτες — ποὺ συγκεντρώνουν καὶ γράφουν τὶς εἰδήσεις. Τὸ Ρώϋτερ ἀπασχολεῖ 350 δημοσιογράφους σὲ ὅλο τὸν κόσμο ποὺ ἐργάζονται ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ 800 ποὺ ἀπασχολοῦνται μερικῶς. Ἡ 125η ἐπέτειος τῆς ἱδρύσεως τοῦ πρώτου γραφείου στὸ Λονδίνο γιορτάστηκε πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες στὸ Λονδίνο μὲ τὴν ἀποκάλυψη τοῦ ἀρδιάντα τοῦ ἱδρυτοῦ του καὶ μὲ τὴν δωρεὰ καθισμάτων γιὰ δημόσιους χώρους ὅπου οἱ ἐργαζόμενοι καὶ οἱ ἀγοραστὲς μποροῦν λίγο νὰ ἀναπαυθοῦν — μιὰ ἀντίθεση μὲ τὸν θορυβώδη κόσμο τῶν ἀκαταπαύστων ἐπικοινωνιῶν γιὰ τὴν ἐξέλιξη τοῦ ὁποίου ὁ Τζούλιος Ρώϋτερ ἀφιέρωσε τὴν ζωή του.

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κεφαλονίτικες ἱστορικὲς μελέτες Γερ. Πεντόγαλου

Ὁ ἰατρὸς χειρουργὸς τοῦ Ἀργοστολίου κ. Γερασ. Πεντόγαλος, εἶναι ἤδη εὔφημα γνωστὸς στὸν ἐπιστημονικὸ κόσμο τῆς χώρας ἀπὸ τὶς ἄρτιες καὶ ἄψογες ἱστοριοδιφικὲς μελέτες του ποὺ ὅλες εἶναι δημοσιευμένες σὲ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ καὶ ἐκτιμῶνται γιὰ τὴν πρωτοτυπία τους καὶ τὸ κῦρος τους, ἀνάγονται δὲ στὸ παρελθὸν τῆς Κεφαλληνίας μὲ βάση ἀνέκδοτα κυρίως ἔγγραφα ποὺ εὐτυχῶς σώζονται στὸ θεωμάσιο αὐτὸ νησί.

Προπέρυσιν ἱδρύθηκε στὸ Ἀργοστόλι κ' ἄρχισε νὰ ἐργάζεται πολὺ ἐπωφελῶς ἡ Ἑταιρεία Κεφαλληνιακῶν ἱστορικῶν ἐρευνῶν, τῆς ὁποίας ὁ λαμπρὸς γιατρὸς καὶ φιλόλογος ἐρευνητὴς κ. Πεντόγαλος εἶναι ἀντιπρόεδρος, ἐφέτος δὲ τυπώνεται ὁ α' τόμος τῶν «Κεφαλληνιακῶν Χρονικῶν» μὲ σπουδαῖες καὶ σοβαρώτατες ἐργασίες κυρίως Κεφαλλήνων ἐπιστημόνων.

Ἔτσι στὸν τόμο αὐτὸ δημοσιεύεται γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν κ. Γεράσ. Πεντόγαλο «Χριστοφόρου ἡ Χριστοδούλου Κρασᾶ διαθήκη (1584) καὶ ἀκύρωσή της (1589). Τὸ κείμενο τῆς διαθήκης αὐτῆς τοῦ 16ου αἰῶνα εἶναι ἐνδιαφέρον καὶ γιὰ τοπωνύμια, συνήθειες, ὀνόματα ποὺ διασταυρώνονται σ' αὐτή, ἀπέδειξε δὲ ὁ κ. Πεντόγαλος πῶς ὁ ἀλλοῦ ἐμφανιζόμενος Χριστόφορος καὶ ἀλλοῦ Χριστόδουλος Κρασᾶς εἶναι τὸ αὐτὸ πρόσωπο. Τὰ ἔγγραφα ποὺ παρουσιάζει, εἶναι γραμμένα ἑλληνικὰ κ' ἔτσι μελετοῦμε καὶ τὴ γλῶσσα τῆς ἐποχῆς τους. Μὲ μιὰ λέξη ἡ συμβολὴ τοῦ κ. Πεντόγαλου, εἶναι ὅπως πάντα καρπὸς γερῆς καὶ ἐπίμοχθης μελέτης τῆς Κεφαλληνιακῆς ἱστορίας καὶ τῶν Κεφαλληνιακῶν ἀρχείων.

Μιὰ ἄλλη ἐνδιαφέρουσα μελέτη ποὺ δημοσιεύεται στὸν τόμο τῶν «Κεφαλληνιακῶν Χρονικῶν» εἶναι καὶ τοῦ κ. Γιώργου Ἀλισανδράτου, καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας καὶ συστηματικοῦ ἐρευνητοῦ τῆς νεωτέρας Κεφαλληνιακῆς Ἱστορίας «Ὁ Ἀμανές τοῦ Μικάλη Ἄβλιχου (Βαλασωρίτης, Ἄβλιχος, Πανᾶς, Κονεμένος, Παλαμᾶς)». Ὁ κ. Γ. Ἀλισανδράτος, ὅπως καὶ ὁ γιατρὸς κ. Γερ. Πεντόγαλος εἶναι γνωστοὶ στὸ κοινὸ τῶν Πατρῶν ἀπὸ πρόσφατες διαλέξεις τους στὴ Διακίδειο Σχολὴ Πατρῶν, μὲ μεγάλη ἐπιτυχία πάνω σὲ θέματα Πατρινοκεφαλληνιακά. Καὶ ἡ ἐργασία αὐτὴ τοῦ σοφοῦ ἱστοριοδίφη μας ἔχει μιὰ σχέση μὲ τὴν Πάτρα. Πρόκειται γιὰ μιὰ παρωδία, σάτιρα ἐμμετρη ποὺ ἔγραψεν ὁ ἰδιόρρυθμος ἐκεῖνος ποιητὴς Ἄβλιχος γιὰ τὴ γνωστὴ ἐμμετρη προσφώνηση τοῦ Ἀριστ. Βαλασωρίτη κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου στὰ Προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ κ. Ἀλισανδράτος, ἀπὸ τὸν ὁποῖο δὲ ξεφεύγει κάμμιὰ ἱστορικὴ λεπτομέρεια, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ σάτυρα εἶναι τοῦ Ἄβλιχου, ὁ ὁποῖος τὴν ἔδωσε περνῶντας ἀπὸ τὴν Πάτρα στὸν Κονεμένο ποὺ ἦταν τότε πρόξενος τῆς Τουρκίας ἐδῶ, γιὰ νὰ τὴ δώση στὸν Πανᾶ καὶ δὲν δημοσιεύτηκε παρὰ τώρα ἀπὸ τὸν κ. Γιῶργο Ἀλισανδράτο. Εἶναι ἡ μελέτη αὐτὴ πολὺ ἐνδιαφέρουσα γιὰ τὶς εἰδήσεις ποὺ δίνει γιὰ τὰ πρόσωπα ποὺ ἀνακατεύθηκαν σ' αὐτὴ τὴ φιλολογικὴ ἱστορία τοῦ περασμένου αἰῶνος.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Πανελλήνιος ἔκθεση κεραμικῆς

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πανελλήνιος σύνδεσμος καλλιτεχνικῆς ἀγγειοπλαστικῆς καὶ κεραμικῆς ποὺ ἑδρεύει στὸ Μαρούσι ὀργανώνει γιὰ 19ον κατὰ σειρὰν ἔτος πανελλήνια ἔκθεση καλλιτεχνικῆς κεραμικῆς.

Μποροῦν νὰ λάβουν μέρος κεραμίστες, ἀγγειοπλάστες, μεμονωμένοι ἢ σὰν ἐργαστήριο, βιοτέχνες, καλλιτέχνες, μαθητὲς σχολῶν κεραμικῆς, σχολεῖα καὶ ἱδρύματα ὁμαδικά, καθὼς καὶ ὁποιοσδήποτε ἀσχολεῖται ἔστω καὶ εὐκαιριακὰ μὲ τὴν κεραμική ἀρκεῖ τὰ ἐκθέματα νὰ πληροῦν τοὺς ὅρους συμμετοχῆς οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) Τὰ ἐκθέματα πρέπει νὰ εἶναι ἔργα πρωτότυπα καὶ ὄχι ἀντίγραφα.

2) Πρέπει, ἀσχετα ἀπὸ τὴ μορφὴ νὰ εἶναι κεραμικὰ τερρακόττα, φαγεντιανό, γκρὲ ἢ πορσελλάνη).

3) Ἀποκλείονται κεραμικὰ μὲ διακόσμηση χαλκομανιῶν ἢ ἄλλων βιομηχανικῶν τρόπων διακοσμήσεως.

4) Ἀποκλείονται τὰ ἔργα μὲ ψυχρὴ πατίνα ἢ διακόσμηση.

5) Ἀποκλείονται τὰ ἔργα μὲ πλαστικὰ ἢ συνθετικὰ σμάλτα.

Κάθε Ἐκθέτης μπορεῖ νὰ πάρει μέρος σὲ ἕνα μόνο ἀπὸ τὰ τμήματα τῆς Ἐκθέσεως, δηλαδὴ σὰν καλλιτέχνης ἢ σὰν βιοτέχνης.

Οἱ ἐκθέτες τοῦ καλλιτεχνικοῦ μποροῦν νὰ συμμετάσχουν μὲ 5 ἔργα τὸ ἀνώτερο.

Οἱ ἐκθέτες τοῦ βιοτεχνικοῦ τμήματος μποροῦν νὰ συμμετάσχουν μὲ 10 ἀντικείμενα τὸ ἀνώτερο

Κινητὰ θέατρα στὴ Γερμανία

ΒΟΝΝΗ, (Ἰδ. Ὑπ.). Στὴν Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ὑπάρχουν γύρω στὶς εἴκοσι ἑταιρίες κινητῶν θεάτρων. Τὴ Γερμανία ἐπίσης ἐπισκέπτονται πολλοὶ θίασοι ἄλλων γερμανόφωνων χωρῶν τοῦ κόσμου. Κάθε χρόνο, παρουσιάζονται στὶς περιοδεῖες γύρω στὰ ἑκατὸ ἔργα, ποὺ παίζονται γιὰ τρεῖς μῆνες, κατὰ μέσο ὅρο, τὸ καθένα, σὲ διάφορες πόλεις. Τὴν περασμένη περίοδο, οἱ παραστάσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους προσέλκυσαν συνολικὸ ἀκροατήριο περίπου τρισήμισυ ἑκατομμυρίων ἀτόμων σὲ 250 διαφορετικὰ μέρη. Ἐνῶ παλιότερα οἱ περιοδεύοντες θίασοι ξεκινοῦσαν μὲ ἕνα ρεπερτόριο ἀπὸ ἐλαφρὲς κωμῳδίες σήμερα τὰ προγράμματά τους ἔχουν μεγαλύτερη ποικιλία. Ὅταν ἕνας ἀπὸ τοὺς θιάσους ποὺ πραγματοποιεῖ «ἔκτακτες ἐμφανίσεις» τυχαίνει νὰ παίζει καὶ στὸ ψυχαγωγικὸ πρόγραμμα τῆς τοπικῆς τηλεοράσεως παρουσιάζει σταθερὲς εἰσπράξεις μέχρι 10.000 μ